

helhet, förmågan att samarbeta med överordnade, underordnade och jämställda samt med andra företag, institutioner och myndigheter, skyldigheten för arbetsledare och den härför önskvärda förmågan att på ett lämpligt sätt och i tid informera anställd personal om kritik beträffande duglighet eller minskade möjligheter till befordran liksom förmågan att utveckla underställd personal genom att tillvarataga talanger hos den enskilde befattningshavaren. Man kan också nämna självkritik och saklig inställning till den egna karriären (att kunna se sin egen begränsning och samtidigt vara inriktad på att för det helas bästa utveckla sina personliga möjligheter i arbetet), sättet att lösa konflikter i relationerna mellan befattningshavare och hur ansvar för arbetets effektivaste bedrivande kan skapas och stimuleras hos medarbetare och andra etc. De erfarenheter man gjort inom den privata sektorn av arbetsmarknaden av en viss orienterande undervisning för olika personalkategorier, främst i någon arbetsledande ställning, rörande frågor av arbetsetisk karaktär är så gynnsamma, att något motsvarande synes böra prövas av personalutbildningsberedningen mera regelrätt antingen genom kortare speciella kurser eller genom att dylik undervisning blir ett av inslagen i kursverksamheten genom beredningens försorg, särskilt vad gäller arbetsledande personal. Då beredningen numera ägnat uppmärksamhet även åt sistnämnda personalkategori på högre nivå bör särskilt betonas att arbetsetisk orientering är önskvärd för *alla* personalgrupper. Det förtjänar i sammanhanget erinras om de gynnsamma erfarenheter man noterat av en av personalen själv initierad etikundervisning inom polisen på konstapelnivå.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller att personalutbildningsberedningen får i uppdrag att på lämpligt sätt i sin kursverksamhet för statliga befattningshavare ägna uppmärksamhet åt de arbetsetiska frågorna.

Stockholm den 26 januari 1964

Daniel Wiklund

Einar Rimmerfors

Nr 668

Av herrar **Antonsson** och **Jönsson** i Ingemarsgården, om *skattelättnader för bostadssparande*.

(Lika lydande med motion nr 552 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1964

Johannes Antonsson

Elias Jönsson

i Ingemarsgården